

"ЧОРНИЙ СПИСОК ПОСАДОВЦІВ" ЩО ПРИЧЕТНІ ДО ЗЛОЧИНІВ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВУ

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

**“ЧОРНИЙ СПИСОК
ПОСАДОВИХ ОСІБ”,
ЩО ПРИЧЕТНІ ДО ЗЛОЧИНІВ
НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ
ТЕРИТОРІЇ КРИМСЬКОГО
ПІВОСТРОВУ**

КИЇВ 2024

“Чорний список посадових осіб”, що причетні до злочинів на тимчасово окупованій території Кримського півострову, створено в рамках проекту «10 років російської окупації Криму: посилення правозахисних голосів».

Проект реалізується за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Чеської Республіки в рамках **Transition Promotion Program**.

Обкладинка дослідження: ZMINA.

Центр прав людини ZMINA працює у сфері захисту свободи слова, свободи пересування, протидії дискримінації, запобігання тортурам та жорстокому поводженню, боротьби з безкарністю, підтримки правозахисників та громадських активістів на території України, в тому числі в окупованому Криму, та захист жертв збройного конфлікту в Україні. Організація проводить інформаційно-просвітницькі кампанії, освітні програми, відстежує та документує випадки порушень прав людини, готує дослідження та аналіз, а також працює над змінами через національну та міжнародну адвокацію.

Детальніше про Центр прав людини ZMINA та його діяльність: zmina.ua, zmina.info
Контакти для коментарів та пропозицій: info@humanrights.org.ua

ЗМІСТ

Вступ	4
Мета і методика дослідження	4
Частина 1	
Загальний контекст дослідження	7
Посадові особи, які є причетними до незаконного переслідування цивільного населення у Криму	9
• Справа Амета Сулейманова	9
• Справа Ірини Данилович	10
• Справа Тофіка Абдулгазієва	12
• Справа Олександра Сізікова	13
• Справа Нарімана Джеляла і братів Ахтемових	14
• Справа Леніє Умерової	15
• Справа Джеміля Гафарова	17
• Справа Костянтина Ширінга	20
Частина 2	
Перелік посадових осіб, рекомендованих до внесення у санкційні списки	22

ВСТУП

Російська Федерація, як держава-окупант частини території України та сторона міжнародного збройного конфлікту, протягом десяти років незаконної окупації Кримського півострову зухвало ігнорує норми міжнародного гуманітарного права (МГП) та систематично порушує права людини щодо українських громадян, які знаходяться під захистом Конвенції про захист цивільного населення під час війни. Політично мотивованими переслідуваннями, свавільними ув'язненнями за сфабрикованими кримінальними справами, незаконними обшуками у помешканнях та судилищами на території окупованого Криму, депортаціями політув'язнених та ігноруванням їхнього становища у місцях несвободи, Росія систематично порушує взяті на себе зобов'язання відповідно до норм міжнародного гуманітарного права та міжнародного права захисту прав людини.

Держава, яка здійснює контроль над територією та населенням в умовах війни, має забезпечувати весь спектр прав людини, гарантований міжнародними стандартами у цій сфері. Відповідно, Російська Федерація як держава-окупант зобов'язана неухильно дотримуватись на території окупованого Криму положень і гуманітарного права, й права прав людини. Утім з перших днів окупації українського півострову Російською Федерацією стало очевидно, що права людини будуть об'єктом порушень державою-окупантом, а громадянські та політичні права як ті, що дають можливість людям протистояти свавіллю держави, – опиняться в особливій небезпеці.

Протягом десяти років російської окупації Криму міжнародні та українські правозахисні організації зафіксували безліч фактів насильницьких зникнень, тортур, політично мотивованих переслідувань та незаконних ув'язнень кримських активістів, недотримання стандартів справедливого судового процесу, використання юридичних та позаправових механізмів та інструментів для прямої та непрямой дискримінації кримськотатарського корінного населення та українців Криму, а також знищення будь-яких форм руху спротиву окупації чи підтримки зв'язку з Україною. Щороку на окупованій Росією території зростає кількість порушень прав людини та норм міжнародного гуманітарного права, зростає кількість політично мотивованих переслідувань, але до відповідальності за всі ці скоєні злочини досі ніхто не був притягнутий.

МЕТА І МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ

Керівну роль в процесі незаконних викрадень людей, обшуків, затримань та допитів на території окупованого Кримського півострову зазвичай виконують співробітники ФСБ РФ і так званого “Центру протидії екстремізму” (Центр “Е”). Часом працівників ФСБ РФ, як керівників групи, оперуповноважених чи так званих слідчих, візуально ідентифікують, оскільки вони одягнені не у формений, а

у цивільний одяг (ймовірно, для маскування). Водночас, такі слідчі та оперуповноважені можуть використовувати окремі елементи військового спорядження, наприклад взуття, та мають при собі зброю. Підрозділи, що виконують поліцейні функції (такі як окупаційна “поліція”, “народна міліція чи “Росгвардія”), в координації і за керівної ролі “Центру “Е” та ФСБ РФ намагаються виокремити тих мешканців Криму, які на думку спецслужб можуть становити загрозу для окупаційної влади чи сприймаються як “нелояльні до РФ”.

Всі незаконні дії силовиків по відношенню до цивільного населення на території тимчасово окупованого Криму здійснюються місцевими посадовцями – колаборантами або переміщеними громадянами Росії – слідчими, прокурорами та суддями для роботи у Криму. Персональні дані цих злочинців збирає та документує Центр прав людини ZMINA для внесення їх до “Чорного списку посадових осіб” і здійснення подальшої адвокації в Україні та за її межами, зокрема з метою накладення персональних санкцій на таких посадових осіб.

Метою проведеного дослідження є створення “Чорного списку посадових осіб”, який містить інформацію про злочинців, причетних до порушень прав людини та грубих порушень норм міжнародного гуманітарного права, які були вчинені працівниками ФСБ РФ, слідчими, прокурорами, суддями, керівниками СІЗО, в'язниць та медичних служб в окупованому Криму протягом 10-ти років окупації по відношенню до активістів, журналістів, правозахисників та проукраїнської громадськості. Крім того, метою дослідження є отримання цілісної картини щодо кількості посадовців, які причетні до переслідувань і незаконного ув'язнення цивільного населення в окупованому Криму та на території РФ, а також видів злочинів, що були вчинені зазначеними посадовцями.

Дане дослідження було проведено у декілька етапів:

- проведення аналізу фактів всіх можливих видів переслідувань, незаконних обшуків, викрадень, затримань та ув'язнень цивільного населення окупаційною владою Криму, недотримання принципів справедливого судового процесу, та інших порушень, зокрема, що стосується незаконно утримуваних політичних в'язнів;
- ідентифікація посадових осіб, які були залучені до проаналізованих фактів порушень прав людини та норм МГП;
- збір масиву інформації про ідентифікованих посадових осіб з відкритих і закритих джерел (ПІБ, дата народження, громадянство, ІПН, серія та номер паспорту, біографічні дані, посада на час вчинення злочину, посада на момент проведення дослідження, опис злочину, до кейсів яких політичних в'язнів особа є причетною, пошук фото тощо);
- систематизація зібраної інформації в загальний список для подальшого його використання.

Збір інформації стосовно посадовців, причетних до порушень прав людини та МГП на території тимчасово окупованого Криму стосовно цивільних осіб полягає у наступному:

1. Отримання інформації щодо проведення незаконних обшуків у будинках, затримання, викрадення, фабрикація кримінальних проваджень, застосування незаконних судових процесів із порушенням стандартів справедливого судового розгляду, етапування незаконно ув'язнених, порушення прав людини в умовах ув'язнення – застосування тортур, ненадання медичної допомоги, обмеження права на спілкування із членами родини, забезпечення доступу до адвоката тощо.
2. Моніторинг подальшої долі потерпілого, а саме: у чому окупаційна влада звинувачує потерпілого, які запобіжні заходи прийняті судом, комунікація з правозахисниками та адвокатами, місцевими активістами, родичами.
3. Ідентифікація посадовців, які причетні до злочинів щодо політичних в'язнів на основі отриманої інформації з судових процесів.
4. Пошук особистих даних посадовців, даних про приналежність до того чи іншого окупаційного органу влади РФ.

Одним із факторів, який мав значний вплив на результати даного дослідження є доступ до персональних даних посадових осіб із відкритих та закритих джерел. Останні декілька років Російська Федерація намагається приховувати від громадськості, журналістів, правозахисників та інших зацікавлених сторін дані про посадовців, які мали причетність до переслідування цивільного населення на території тимчасово окупованого Кримського півострову. У зв'язку з цим, із веб сайтів судів Росії поступово зникає (видаляється) інформація про судові рішення у справах, що пов'язані із громадянами України.

Велика кількість справ, які проходять по статтям, що стосуються “державної зради” та “диверсій”, є засекреченими як для родичів потерпілих, так і для громадськості. Такі обставини унеможливають пошук інформації з відкритих джерел та обмежують доступ до даних, які є закритими, або даних недостатньо для якісної їх систематизації з метою накладання на посадову особу обмежень у вигляді персональних санкцій в Україні або за кордоном.

У дослідженні виокремлені декілька категорій посадовців, які прямо чи опосередковано є причетними до переслідувань цивільного населення Криму протягом 10-ти років окупації півострову: працівники ФСБ, прокурори, судді різних інстанцій, керівники місць позбавлення волі (СІЗО, колонії, виправні колонії, в'язниці), керівники медичних служб пенітенціарної системи. В результаті було ідентифіковано понад 260 посадовців, які є причетними до переслідувань, проте у зв'язку з обмеженням доступу до персональних даних із загального списку було виокремлено 35 злочинців, які можуть бути піддані процедурі накладення персональних санкцій.

ЧАСТИНА 1

ЗАГАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ ДОСЛІДЖЕННЯ

З початку незаконної окупації Кримського півострову Російська Федерація почала переслідувати і засуджувати громадян України за сфабрикованими кримінальними справами про тероризм, екстремізм, диверсії, а також шпигунство та державну зраду. За 10 років окупації Криму Російська Федерація засудила більше ніж 300 жителів Криму за політичними мотивами, в результаті чого у в'язницях Криму та Росії на сьогодні перебуває як мінімум 218 політичних в'язнів.

Згідно з положенням ст. 64 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни сторона, що здійснила окупацію території іншої держави, не може запроваджувати нові норми кримінального законодавства на окупованій території, та відповідно до ст. 66 може передати обвинувачених своїм, належно створеним неполітичним військовим судам, за умови їхнього знаходження на окупованій території. Судові процеси другої інстанції також переважно мають здійснюватися на окупованій частині держави. Стаття 49 Женевської конвенції забороняє з яких би то не було мотивів викрадення, а також депортацію (в даному випадку етапування) цивільних осіб з окупованої території на територію окупаційної сторони. Цю норму доповнює стаття 76, яка визначає, що обвинувачені цивільні особи утримуватимуться в ув'язненні на окупованій території, і, в разі засудження, вони повинні там же відбувати своє покарання.¹

Протягом всього часу окупації, Російська Федерація регулярно порушує норми міжнародного гуманітарного права та права людини, зокрема і тим, що систематично етапує політичних в'язнів з місць ув'язнення у Криму на територію Російської Федерації, поміщуючи їх подалі від їхніх домівок в досить віддалені місця за 4 000 – 5 000 км вглиб Росії. Дії з переміщення населення згідно зі ст. 8 Римського статуту належать до категорії воєнних злочинів. Проте окупаційна влада Росії постійно намагається виправдовувати свої злочинні дії запровадивши на окупованій території примусову паспортизацію громадян України, в результаті визнаючи їх громадянами Росії, тим самим легітимізуючи незаконні процеси ув'язнення та депортації.

Російська Федерація утискає в окупації всі релігійні організації, що не пов'язані із московською церквою, зокрема представників ісламського релігійно-політичного руху “Хізб ут-Тахрір” та Свідків Єгови. В одній із наймасовіших на сьогодні сфабрикованих кримінальних справ проти громадян України у Криму, “підозрюваних” судять нібито за участь у забороненому в Росії русі “Хізб ут-Тахрір”. За десять років окупації росіяни провели у цій справі 17 хвиль масованих обшуків по всьому Криму, під час яких затримували від двох до двадцяти людей.

¹ Женевська конвенція про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154#Text

Зазвичай судовий розгляд справ щодо обвинувачених в причетності до “терористичного” руху відбувається на значній відстані від окупованої території – у м. Ростов-на-Дону, де весь час обвинувачені перебувають у СІЗО, а апеляційні судові розгляди проходять у Московській області Росії.

Загалом на сьогодні Росія утримує понад 100 людей за підозрою чи звинуваченнями у причетності до “Хізб ут-Тахрір”. Майже усі затримані та засуджені – кримські татари, активісти та громадянські журналісти ініціативи “Кримська солідарність”, які документували злочини окупаційної влади у Криму. Покази таємних свідків, плітки та перекази чужих слів, аудіозаписи побутових розмов та підкинута література і зброя – є основними або єдиними доказами у сфабрикованих справах, на яких ґрунтуються майже усі епізоди кримінальних переслідувань громадян.

За цей час 18 кримських політв'язнів вже встигли відбутися незаконні терміни ув'язнення та вийти на волю. Таким чином російська окупаційна влада намагається заглушити голоси незгодних з окупацією громадян України та разом з тим настрашити і тримати під контролем “особливо небезпечні”, на їхній погляд, етнічні, релігійні чи політичні групи.

Протягом десяти років російської окупації Криму правозахисниками було зафіксовано безліч фактів порушень прав людини працівниками пенітенціарної системи в окупації та на території Росії щодо громадян України. Це випадки катування політв'язнів, нелюдського ставлення, жахливі умови утримання, ненадання медичної допомоги, поміщення політв'язнів до штрафних ізоляторів та одиночних камер, безпідставні штрафні санкції, обмеження права на спілкування телефонним та поштовим зв'язком із родиною тощо. Особливо було зафіксована велика кількість випадків, пов'язаних із байдужістю працівників пенітенціарної системи та суддів щодо стану здоров'я політичних в'язнів та їхніх потреб у медичній допомозі. Багатьом політичним в'язням в окупованому Криму та тим, які були етаповані для відбування покарання у колоніях та в'язницях на території Росії, систематично відмовляють у медичній допомозі, терміновій госпіталізації та доступі в ліках попри гостру потребу.

Політв'язні досить часто зіштовхуються із тим, що їм не надають необхідну медичну допомогу, керівництво та працівники колоній ігнорують скарги щодо відсутності меддопомоги, а суди других інстанцій залишають в силі вирок попередніх судів, які зокрема стосувалися незаконно засуджених важкохворих людей та людей з інвалідністю. Хоча у більшості таких випадків судді знали, що підсудний важко хворіє або має підтверджену документально інвалідність. Відповідно до норм міжнародного гуманітарного права, ненадання медичної допомоги ув'язненим може бути визнано злочином на рівні застосування тортур. Через систематичне ігнорування проблем зі здоров'ям суддями та співробітниками пенітенціарних установ у російських в'язницях у 2023 році померли двоє кримських політичних в'язнів – **Джеміль Гафаров і Костянтин Ширінг**.²

² Список Гафарова-Ширінга: порятунком кримських політв'язнів, які знаходяться під загрозою: <https://zmina.ua/publication/spysok-gafarova-shyringa-poryatunok-krmyskyh-polityvazniv-yaki-znahodyatsya-pid-zagrozoju/>

Серед політичних в'язнів, незаконно засуджених на тривалі терміни від 10-ти до 20-ти років ув'язнення, є люди похилого віку, люди з інвалідністю та люди із захворюваннями, що є у переліку таких захворювань, які перешкоджають триманню людини під вартою відповідно до законодавства Російської Федерації (ПП РФ №54 від 6 лютого 2004 року “Про медичний огляд засуджених, що подаються до звільнення від відбування покарання у зв'язку з хворобою”³). Але не дивлячись на цю норму Росія все одно засуджує та відмовляється звільнити політв'язнів, які мають захворювання, що зазначені у переліку, та вже ув'язнила сім громадян України, які мають інвалідність: **Зекір'я Муратов, Джеміль Гафаров, Тимур Ібрагімов, Сервет Газієв, Амет Сулейманов, Тимур Ялкабов та Олександр Сізіков**.

ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ Є ПРИЧЕТНИМИ ДО НЕЗАКОННОГО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ У ОКУПОВАНОМУ КРИМУ

Справа Амета Сулейманова

11 березня 2020 року працівники ФСБ РФ заарештували громадянського журналіста **Амета Сулейманова** та ще трьох кримських татар за сфабрикованим звинуваченням про участь у діяльності організації “Хізб ут-Тахрір”, визнаної в Росії терористичною з 2003 року. **Михайло Голишев** – співробітник ФСБ, який проводив обшук у будинку Амета Сулейманова, також там були присутні два оперуповноважених – **Олексій Олексійович Панкін** та **В'ячеслав Скибін**. **Дмитро Грамашов** – слідчий, який проводив допит Амета Сулейманова і є причетним до фабрикації кримінальної справи проти нього.

29 жовтня 2021 року Південний окружний військовий суд в Ростові-на-Дону оголосив Амету Сулейманову обвинувальний вирок. Його засудили до 12 років позбавлення волі за ст. 205.5 КК РФ (Участь у діяльності терористичної організації). Суддями у його справі були **Ігор Володимирович Костін**, **Тимур Хабасович Машуков** та **Роман Костянтинівич Пліско**. Так було запропорено за грати кримського татарина, який має інвалідність через сердечне захворювання. Амет по-

³ ПП РФ №54 от 6 февраля 2004 года "О внесении изменений в перечень заболеваний, препятствующих отбыванию наказания": <http://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001201705260017?index=1>

стійно перебуває на медикаментозному лікуванні та потребує негайної операції на серці, через що спочатку він перебував під домашнім арештом, де за ним доглядала дружина та він мав змогу регулярно отримувати необхідну медикаментозну підтримку. Але 5 квітня 2023 року російські силовики взяли його під варту та відправили до СІЗО-1 м. Сімферополя. Потім він утримувався у СІЗО-2, а пізніше його перемістили до в'язниці у м. Владімір РФ.

З моменту взяття під варту стан Амета Сулейманова суттєво погіршився. У колонії він не має можливості самостійно вимірювати тиск і вносити дані до щоденника самоконтролю, щоб на їх основі приймати потрібні препарати. Амета не виводять на прогулянки, які потрібні йому через артроз нижніх і верхніх кінцівок, що стрімко розвивається, крім того у нього з'явилося нове захворювання – гіпертонічна ангеопатія сітківки ока. Відповідно до експертних лікарських висновків, Амету терміново потрібна операція на серці, інакше його життя може обірватися протягом декількох наступних років. У липні 2024 року захисниками політв'язня було подано клопотання з проханням звільнити Амета Сулейманова, але апеляційний Фрунзенський районний суд у м. Владімір відмовив.⁴

Справа Ірини Данилович

29 квітня 2022 року в окупованому Криму співробітники ФСБ РФ викрали правозахисницю та громадянську журналістку Ірину Данилович. До 7 травня 2022 року її утримували у підвалі ФСБ без жодного статусу та адвокатської допомоги. Її допитували на поліграфі, погрожували вивезти до лісу чи окупованого Маріуполя, чинили психологічний тиск та годували один раз на день. Весь цей час співробітники ФСБ вигадували кримінальну справу Ірині, щоб засудити її. Таким чином пізніше вони заявили, що нібито знайшли вибухівку у сумочці Ірини і незаконний “Київський районний суд Сімферополя” обрав їй запобіжний захід у вигляді тримання під вартою терміном на 2 місяці.

5 липня 2022 року суддя **Ольга Кузнєцова** продовжила термін тримання під вартою Ірини ще на два місяці, проігнорувавши той факт, що затримання Данилович відбулося на тиждень раніше за офіційно оформлені документи.

⁴ Росіяни забрали до СІЗО хворого кримського політв'язня Амета Сулейманова. Дружина назвала вирок суду смертельним: <https://zmina.info/news/rosiyany-zabraly-do-sizo-hvorogo-krymskogo-politvyaznya-ameta-sulejmanova-druzhyna-nazvala-vyrok-sudu-smertelnym/>

Безпосередньо у викраденні Ірини Данилович брали участь співробітники ФСБ РФ: **Юрій Олексійович Чевалков, Руслан Мурадович Наріманов і Сергій Олександрович Суворов**, які разом із **Олегом Олеговичем Савченко** також є причетними до незаконного утримання Ірини в умовах інкомунікадо, проведенні допитів, фальсифікації підстав для звинувачення та жорстокого поводження із нею.

Прокурорами у сфабрикованій справі проти Ірини Данилович виступали посадовці: **Дмитро Олександрович Лященко, Олег Анатолійович Камшилов, Сергій Володимирович Галаган, Максим Володимирович Васильєв, Ганна Сергіївна Турובה** та ще декілька осіб, яких не вдалося повністю ідентифікувати.

28 грудня 2022 року міський суд Феодосії засудив Ірину Данилович до семи років ув'язнення та штрафу. Незаконні судові вироки були винесені у цій справі суддями: **Наталія Олександрівна Гребеннікова, Оксана Вікторівна Карчевська/Білосорочка, Ольга Павлівна Кузнєцова, Наталія Володимирівна Кулінська, Олег Дмитрович Лебедь, Юлія Миколаївна Цорасва, Катерина Валеріївна Чумаченко, Юрій Латинін**.⁵

Перебуваючи в ув'язненні у СІЗО-1 м. Сімферополя стан здоров'я Ірини Данилович критично погіршився, вона перенесла отит та інсульт, через що повністю втратила слух на ліве вухо і постійно відчуває сильні мігрені. Їй систематично відмовляли у наданні медичної допомоги, до чого є причетними безпосередньо керівники установ пенітенціарної системи та посадовці, де її утримували:

- начальник СІЗО – **Віктор Олексійович Харченко**;
- начальник Федеральної служби виконання покарань так званої “Республіки Крим” та м. Севастополя” – **Вадим Вікторович Булгаков**;
- начальник медично-санітарної частини СІЗО-1 м. Сімферополя – **Ігор Царьков**;
- начальник Федеральної медично-санітарної частини №91 служби виконання покарання у м. Сімферополі – **Павло Володимирович Павленко**;
- помічник “Уповноваженого з прав людини в Республіці Крим” – **Олександр Людвігович Штехбарт**.

⁵ Кримська правозахисниця, громадянська журналістка Ірина Данилович перенесла інсульт у СІЗО Сімферополя: <https://zmina.info/news/krymska-pravozahysnyczya-gromadyanska-zhurnalistka-iryna-danylovych-perenesla-insult-u-sizo-simferopolya/>

Справа Тофіка Абдулгасієва

У травні 2022 року Південний окружний військовий суд в особі головуючого судді **Різвана Зубаїрова** засудив **Тофіка Абдулгасієва** до 12 років суворого режиму. Перші п'ять років він мав провести у в'язниці, а після звільнення змушений перебувати під обмеженням волі. Під час перебування у місцях несвободи його здоров'я значно погіршилося, враховуючи наявність хронічних хвороб, які загострилися через погані умови тримання під вартою. У липні 2023 року Тофіка Абдулгасієва етапували до в'язниці Верхньоуральська Челябінської області РФ, що за 2 700 км від Криму. Після етапування він почав стрімко втрачати вагу і постійно скаржився на сильний біль у суглобах.⁶

У березні 2024 року стан здоров'я кримського політв'язня різко погіршився, через що його в критичному стані вивезли до тюремної туберкульозної лікарні №3 в Челябінську, де через два тижні він потрапив у реанімацію. Пізніше в Абдулгасієва були діагностовані вісім хвороб: туберкульоз, двостороння пневмонія, малий лівосторонній гідроторакс (рідина в легенях), анемія, синдром сполучнотканинної дисплазії з ураженням мітрального клапана (хвороба серця), хронічна серцева недостатність, гастрит, нефролітіаз (камені в нирках). Деякі з цих захворювань, зокрема туберкульоз, входять до переліку хвороб, які перешкоджають триманню під вартою відповідно до законодавства Російської Федерації.⁷

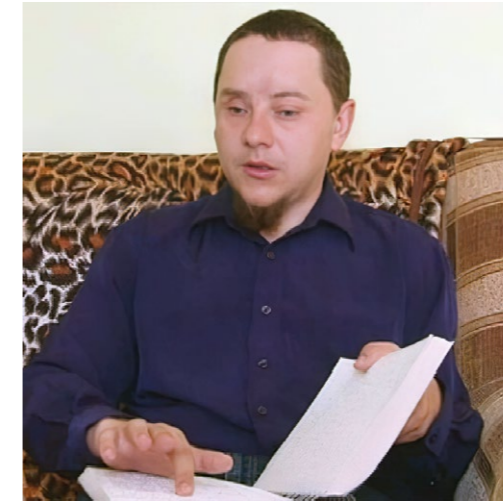
Адвокатами Тофіка Абдулгасієва було подано клопотання до суду про те, що через його важкий стан здоров'я політв'язень не може перебувати за ґратами і потребує лікування та догляду з боку родини. 6 серпня 2024 року суддя Металургійного районного суду Челябінська – **Анатолій Іванович Калашніков** відмовився випустити політв'язня на волю навіть з огляду на те, що законодавство Російської Федерації регламентує, що хвороба Тофіка Абдулгасієва не дозволяє відбувати термін у виправній установі. На думку лікарів, які надали суду медичний висновок з помилками, Тофік «не потребує постійного догляду та лікування у спеціалізованій установі, може утримуватись у виправній установі на загальних підставах» і що «його стан стабільний».⁸

6 Кримська солідарність: <https://crimean-solidarity.org/news/2024/08/27/sud-v-moskve-ostavil-v-sile-prigovor-tofiku-abdulgazievu-i-chetverym-aktivistam-na-stadii-kassacii-2997>

7 CRIMEASOS: <https://krimsos.com/pravozahysnyky-zaklykayut-zvilnyty-vazhkohvorogo-politvyaznya-tofika-abdulgazyjeva/>

8 Російський суд відмовився звільнити важкохворого фігуранта “справи кримських мусульман” Тофіка Абдулгасієва: <https://zmina.info/news/rosijskyj-sud-vidmovyvsvya-zvilnyty-vazhkohvorogo-figuranta-spravy-krymskyh-musulman-tofika-abdulgazyjeva/>

Справа Олександра Сізікова

Олександр Сізіков є одним із 117 кримських мусульман, які піддалися переслідуванню з боку окупаційної влади за нібито причетність до “Хізб ут-Тахрір”. У 2009 р. Олександр Сізіков потрапив у дорожньо-транспортну пригоду, внаслідок якої отримав численні травми та повністю втратив зір. Сізікову була присвоєна інвалідність I групи. Крім труднощів, пов'язаних із адаптацією до життя без зору, Олександр Сізіков також боровся за права репресованих в окупованому Криму. Зокрема, він відвідував місця обшуків і судові засідання у політично мотивованих кримінальних справах та виходив на одиночні пікети на підтримку **Едема Смаїлова**, свого опікуна та голови релігійної громади, засудженого до 13 років позбавлення волі за нібито участь у діяльності терористичної організації.

7 липня 2020 р. у Криму пройшла чергова хвиля свавільних обшуків у будинках мусульман, після яких 6 осіб були взяті під варту, а Олександра Сізікова помістили під домашній арешт через інвалідність. Прокурорами у його справі виступали – **Сергій Володимирович Айдинов** та **Корнеєва С.В.** До фабрикації доказів проти Сізікова причетні старший слідчий Управління ФСБ Росії по так званій “Республіці Крим та м. Севастополя”, старший лейтенант юстиції – **Сергій Босієв** та ще один слідчий – **Олександр Лавров**. Головуючі судді Київського районного суду м. Сімферополь, які розглядали справу проти Сізікова – **Ольга Павлівна Кузнецова** та **Катерина Валеріївна Чумаченко**.

17 травня 2023 р. Південний окружний військовий суд у м. Ростов-на-Дону, Росії засудив незрячого Олександра Сізікова до 17 років позбавлення волі. Суддею у цій справі був **Кирило Миколайович Кривцов**. 13 вересня 2024 р. Військовий апеляційний суд м. Власіха, Московської обл. РФ, в особі судді **Максима Олександровича Паніна**, залишив у силі вирок і постановив взяти Сізікова під варту. Вже наступного дня російські поліцейські прийшли до його будинку для його арешту, погрожуючи застосуванням сили та відповідальністю у випадку “невиконання законних вимог співробітників поліції”.

Ув'язнення і засудження **Олександра Сізікова** та ще двох фігурантів цієї справи – **Сейрана Хайредінова** і **Аліма Суф'янова**, характеризується численними порушеннями норм міжнародного гуманітарного права та міжнародного права прав людини. Крім незаконного застосування російського кримінального законодавства на території окупованого Криму, багато ознак вказують на фальсифі-

кацію кримінальної справи: підкинута заборонена література, монтаж аудіозапису, свідки з числа російських військовослужбовців та їх суперечливі свідчення.

Відповідно до постанови уряду Російської Федерації “Про медичний огляд засуджених, що подаються до звільнення від відбування покарання у зв’язку із хворобою”, хвороби, що супроводжуються повною сліпотю, входять до такого списку на звільнення.⁹ Навіть за російським законодавством Олександр Сізіков не мав би бути поміщеним для відбування покарання до будь-якої з установ пенітенціарної системи. Не дивлячись на це, 13 вересня 2024 року Апеляційний військовий суд РФ визнав Олександра Сізікова такою особою, яка може відбувати покарання у виправній установі.¹⁰

Справа Нарімана Джелила і братів Ахтемових

Восени 2021 року **Нарімана Джелила** і братів **Асана та Азіза Ахтемових** ФСБ РФ звинуватили у справі про підрив газогону в Криму. 23 серпня 2021 року невідомі пошкодили захисну гільзу газової труби “Кримгазмережі”, яка йшла через річку Ангара поблизу села Перевальне. ФСБ РФ заявила, “що диверсія була організована Головним управлінням розвідки Міністерства оборони України”, але жодних доказів цього не надали. Міноборони України назвало це цілеспрямованою провокацією.

Спочатку підозрюваними були лише Азіз та Асан, а Наріман якийсь час був у статусі свідка та в ухвалі про порушення справи навіть не згадувався. Підозрюваним у пособництві він став після свідчень прихованого свідка, який з’явився в день затримання Нарімана. Асану та Азізу Ахтемовим інкримінували участь у диверсії, а Наріману Джелилу – пособництво у скоєнні диверсії в складі організованої групи, незаконному придбанні, зберіганні, перевезенні вибухових пристроїв у складі організованої групи та незаконному переміщенні вибухових речовин через кордон.

Слідчими у цій справі виступали начальник слідчого відділу так званого УФСБ Росії по Республіці Крим і м. Севастополю, полковник юстиції **Сергій Сергійович Молчанов**, лейтенанти юстиції, слідчі відділу управління ФСБ у Криму: **Лері Бестаєв, Валерій Шерстюков, Сергій Бушуєв, Голишев Михайло Олександрович та Олександр Абрамов**. Прокурором у цій справі виступав **Роман Володимирович Лобов**.

⁹ ПП РФ №54 от 6 февраля 2004 года "О внесении изменений в перечень заболеваний, препятствующих отбыванию наказания": <http://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001201705260017?index=1>

¹⁰ У Росії затвердили вирок незрячому політв’язню Олександру Сізікову: незабаром його мають відправити у в’язницю: <https://zmina.info/news/apelyacziyniy-sud-rf-zatverdyyv-vyrok-politvyaznyu-z-invalidnistyu-po-zoru-oleksandru-sizikovu/>

21 вересня 2022 року підконтрольний Росії Верховний суд Криму засудив Нарімана Джелила до 17 років позбавлення волі в колонії суворого режиму зі штрафом 700 тисяч рублів та обмеженням волі на 1,5 року. Асана Ахтемова засудили до 15 років колонії суворого режиму зі штрафом 500 тисяч рублів та обмеженням волі на 1 рік. Азіза Ахтемова засудили до 13 років колонії суворого режиму зі штрафом 500 тисяч рублів та обмеженням волі на 1 рік.¹¹

Судді, які розглядали цю справу та оголошували незаконні вироки:

- **Віктор Вікторович Крапко** – суддя Київського районного суду м. Сімферополя;
- судді так званого “Верховного суду Республіки Крим”: **Наталія Олександрівна Гребеннікова, Віктор Іванович Зіньков;**
- судді Третього апеляційного суду загальної юрисдикції м. Сочі: **Ілона Анатоліївна Стогній, Олена Валентинівна Удод, Ольга Володимирівна Сіліна, Герман Іванович Александров.**

28 червня 2024 року, в межах обміну полоненими між Україною та Росією вдалося повернути з полону 10 цивільних громадян, серед яких був Наріман Джелил. Брати Ахтемови досі перебувають у незаконному ув’язненні на території Російської Федерації.

Справа Леніє Умерової

На початку грудня 2022 року російська поліція затримала громадянку України **Леніє Умерову** під час перетину російсько-грузинського кордону. Вона прямувала до тимчасово окупованого Криму з материкової частини України, де мешкала з 2015 року, щоб доглянути за хворим батьком після операції. Після допиту у відділку поліції у Владикавказі, Умерову на таксі відправили до готелю. Дорогою таксі зупинили співробітники ДІБДР, які після перевірки її документів заявили, що вона як іноземний громадянин порушила вимоги закону про перебування на території з регламентованим перебуванням.¹²

¹¹ У Криму закінчилося розслідування справи кримськотатарського політика Нарімана Джелила і братів Ахтемових про диверсії: <https://graty.me/papir-use-sterpit-u-krimu-zakinchosya-rozsliduvannya-spravi-krimskotatarskogo-politika-narimana-dzhelyala-i-brativ-ahtemovih-pro-diversi%D1%97/>

¹² Понад 4 місяці Росія утримує в заручниках громадянку України, кримську татарку Леніє Умерову: <https://crimeahrg.org/uk/ponad-4-misyaczi-rosiya-utrimu%D1%94-v-zaruchnikah-gromadyanku-ukra%D1%97ni-krimsku-tatarku-leni%D1%94-umerovu/?fbclid=IwAR2BeeToIOSwtpWfJpvE6ql0IT8rCJW82ULnM7TVJBsOFhV5fqx6VQOa9w>

Суддя Пригородного районного суду Республіки Північна Осетія-Аланія РФ, **Лаура Казбековна Байсангурова** винесла Постанову зазначеного суду від 04.12.2022 року про визнання Леніє Умерової винною у скоєнні адміністративного правопорушення згідно ч. 1 ст. 18.8. Кодексу РФ про адміністративні правопорушення, і призначила штраф у розмірі 2 000 рублів та примусове видворення за межі РФ. До 16 березня Леніє Умерова перебувала у центрі утримання іноземних громадян. Після чого її звідти випустили, де біля воріт на неї чекала машина з 4 чоловіками. Вони схопили її, одягли на голову пакет, привезли до незнайомого району Владикавказ та залишили там. Майже одразу її затримав патруль поліції. За питання про причини затримання на дівчину склали протокол про непокору працівникам поліції. У неї вилучили паспорти України та чотири місяці утримували в ізоляторі тимчасового тримання.

Наступні Постанови у справі про адміністративне правопорушення, якими було призначено покарання для Леніє у вигляді адміністративних арештів на 15 діб за непокору законної вимоги працівників поліції РФ (ч. 1 ст. 19.3 КоАП РФ), протягом чотирьох місяців виносили наступні судді:

- суддя Ленінського районного суду м. Владикавказ Республіки Північна Осетія-Аланія **Вікторія Володимирівна Кальянова**;
- федеральна суддя Советського райсуду міста Владикавказ **Лали Герсановна Валієва**;
- суддя П'ятого касаційного суду загальної юрисдикції **Ріта Фанзовна Мурзакова** (рішення про відмову у задоволенні скарги).

Висновки суддів ґрунтувалися лише на свідченнях самих поліцейських, які затримали Леніє: старшого дільничного уповноваженого **Валієва Р.Б.**, який склав протокол про адміністративне правопорушення, капітана поліції **Джигкаєва А.Л.** і працівників поліції **Балоева Г.М.** та **Плієва С.Г.**

У травні 2023 року ФСБ РФ звинуватило Леніє Умерову у “шпигунстві”, проти неї відкрили кримінальну справу і перемістили до СІЗО Лефортово у Москві. Слідчі органи РФ засекретили справу та змусили адвоката підписати розписку про нерозголошення деталей навіть родичам Леніє, а всі наступні судові засідання проходили у закритому режимі. Їй загрожувало до 20 років ув'язнення, проте на початку вересня 2024 року Леніє вдалося звільнити та повернути на територію України в межах обміну між Україною та Росією.

Справа Джеміля Гафарова

Джеміля Гафарова було заарештовано за необґрунтованими звинуваченнями 27 березня 2019 року, після того, як одночасно в мікрорайонах Кам'янка і Строганівка у м. Сімферополь у будинках кримських татар пройшли наймасовіші обшуки в Криму, з подальшим незаконними затриманням. Гафарова звинувачували за ч. 2 ст. 205.5 КК РФ (“Участь у діяльності терористичної організації”) у справі другої Сімферопольської групи “Хізб ут-Тахрір”. Слідчі дії у справі Джеміля Гафарова виконував **Сергій Махнєєв** – старший слідчий в особливо небезпечних справах слідчого відділу УФСБ РФ по Республіці Крим та м. Севастополя, майор юстиції, а також прокурор Залізничного району Сімферополя **Кабаков Олег Костянтинівич** та **Олександр Бондарев** – прокурор в Південному окружному військовому суді Ростова-на-Дону.

У 2017 році Гафаров переніс сильний інфаркт міокарда, у тому ж році йому діагностували хронічну ниркову недостатність IV стадії з порушенням фільтрації нирок. Ураження двох життєво важливих органів потребувало постійного контролю та відповідного лікування, через це він мав III групу інвалідності. Але не дивлячись на такі хвороби, його засудили до 13-ти років позбавлення волі.¹³

Судді, які виносили неправомірні вироки та є причетними до незаконного ув'язнення Джеміля Гафарова:

- суддя так званого “Київського районного суду м. Сімферополя” – **Михайло Миколайович Белоусов**;
- суддя Південного окружного військового суду м. Ростов-на-Дону – **Валерій Сергійович Опанасенко**;
- судді Жовтневого районного суду м. Ростов-на-Дону – **Станіслав Григорович Винокур** та **Христина Євгенівна Захаркіна**;
- судді Апеляційного військового суду м. Власіха, Московської області: **Максим Олександрович Панін**, **Олександр Олександрович Мордовін**, **Олег Олександрович Єгоров**, **Олександр Миколайович Пересада**, **Анатолій Валентинович Солін**, **Дмитро Володимирович Теплюк**.

¹³ У Росії суд засудив п'ятьох кримських політв'язнів до 13 років колонії. Двоє з них – пенсіонери: <https://zmina.info/news/u-rosiyi-sud-zasudyv-pyatoh-krymskyh-politvyazniv-do-13-rokiv-koloniyi-dvoye-z-nyh-pensionery/>

Перебуваючи в ув'язненні стан здоров'я Джемілья Гафарова поступово погіршувався, зокрема через неналежні умови утримання та систематичній відсутності медичної допомоги у закладах пенітенціарної системи.¹⁴ Працівники цих установ та керівництво свідомо ігнорувало стан здоров'я Джемілья Гафарова через що у лютому 2023 року в СІЗО міста Новочеркаськ РФ політв'язень загинув. Адвокат Гафарова характеризував факт його утримання в СІЗО як тортури. У даному злочині відповідальність мали би понести:

- колишній начальник СІЗО-1 м. Сімферополя – **Сергій Володимирович Бережній**;
- начальник СІЗО-1 м. Сімферополя, підполковник внутрішньої служби – **Петро Валерійович Сінюков**;
- начальник ФКУ СІЗО-5 ГУФСИН Росії по Ростовській області – **Лазаренко Павло Сергійович**;¹⁵
- начальник ФКУ СІЗО-3 ГУФСИН Росії по Ростовській області, підполковник внутрішньої служби – **Олексій Юрійович Василенко**.

Також до смерті Джемілья Гафарова є причетними працівники та керівники медичних установ пенітенціарної системи Росії:

- **Павло Володимирович Павленко** – начальник Медико-санітарної частини №91 Федеральної служби виконання покарань РФ;
- **Артем Андрійович Алексєнко** – начальник Медико-санітарної частини №61 Федеральної служби виконання покарань РФ у Ростовській області;
- **Ірина Іванівна Ларіонова** – полковник внутрішньої служби, перший заступник Управління організації медико-санітарного забезпечення ФСЗП Росії;
- **Микола Миколайович Єрошенко** – начальник Федеральної казенної лікувально-профілактичної установи “Міжобласна туберкульозна лікарня №19 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області”;
- **Андрій Петрович Сівідов** – начальник Федеральної казенної лікувально-профілактичної установи “Міжобласна туберкульозна лікарня №19 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області”. Умови перебування Гафарова в лікарняному закладі №19 були оцінені адвокатом як неналежні і стан здоров'я Гафарова погіршу-

14 60-річному Джемілью Гафарову необхідна термінова шпиталізація. Після вироку він у критичному стані: <https://crimean-solidarity.org/news/2023/01/13/letnemu-dzhemilyu-gafarovu-nuzhna-srochnaya-gospitalizaciya-posle-prigovora-on-v-kriticheskom-sostoyanii-2458>

15 Начальник російського СІЗО Павло Лазаренко надіслав відмову в медичному огляді кримського політв'язня Джемілья Гафарова в день його смерті: <https://zmina.info/news/nachalnyk-rosijskogo-sizo-pavlo-lazarenko-nadislav-vidmovu-pro-medychne-obstezhennya-krymskogo-politv'yaznya-dzhemilya-gafarova-u-den-jogo-smerti/>

вався. Але Гафарову відмовили в постійному перебуванні у лікарні, на тій підставі, що установа нібито не мала документів, що підтверджують його інвалідність.

Після смерті Джемілья Гафарова у СІЗО його адвокат та родичі намагалися притягнути до відповідальності причетних посадових осіб, але їм не вдалося цього досягти. **Кудим С.І.** – з 20 вересня 2021 року і до серпня 2023 року був на посаді фельдшера ФКУЗ МСЧ-61 ГУФСИН Росії, де системно не надавали меддопомогу Гафарову. Саме цього фельдшера адвокат хотів притягнути до відповідальності за бездіяльність, що призвела до смерті Гафарова.¹⁶

Вадим Володимирович Бардаков – слідчий слідчого відділу у м. Новочеркаськ слідчого управління слідчого комітету Російської Федерації по Ростовській області. Він розглядав матеріали по факту смерті Джемілья Гафарова і в результаті кримінальну справу по факту смерті політв'язня так і не відкрили, хоча для цього були всі підстави і достатня кількість доказів, які вже на той момент зібрали адвокати.

Денисов Д.М. – слідчий слідчого відділу слідчого комітету РФ по Жовтневому району м. Ростов-на-Дону, старший лейтенант юстиції, який відмовив у відкритті кримінальної справи щодо нехтування обов'язками посадових осіб, що безпосередньо й призвело до смерті Джемілья Гафарова.

Владислав Анатолійович Осипенко – прокурор відділу по надзору за законністю виконання кримінальних покарань прокуратури Ростовської області РФ, який мав контролювати питання ненадання медичної допомоги Гафарову, а по факту займався відписками на звернення дружини політв'язня.

Дмитро Анатолійович Івашкевич – виконуючий обов'язки старшого помічника прокурора Республіки Крим по нагляду за виконанням законів при виконанні кримінальних покарань. Через його бездіяльність виконавчий лист по рішенню суду у справі щодо ненадання медичної допомоги Гафарову так і не було виконано, дані про ненадання медичної допомоги адвокату не надані, винних не вдалося притягнути до відповідальності.

16 Смерть Джемілья Гафарова: слідком РФ відмовився порушити справу проти лікарів і керівництва СІЗО, через недбалість яких помер політв'язень: <https://zmina.info/news/smert-ca%b9-dzhemilya-hafarova-slidkom-rf-vidmovyvsya-porushyty-spravu-proty-likariv-i-kerivnytstva-sizo-cherez-nedbalist-ca%b9-yakykh-pomer-politv-yaznya-politv-ca%b9/>

Справа Костянтина Ширінга

У жовтні 2021 року незаконний “Верховний суд Криму” оголосив вирок стосовно громадянина України **Костянтина Ширінга**, якого російські силовики звинуватили за статтею 276 КК РФ у “шпигунстві”. Українця було засуджено до 12 років позбавлення волі з відбуванням покарання в колонії суворого режиму.¹⁷ До фабрикації кримінальної справи проти Ширінга були причетними слідчий ФСБ РФ 1-го відділу Слідчого управління ФСБ **Павло Валентинович Кузьмін**, який ймовірно несе відповідальність за незаконне затримання політв'язня, та начальник 1 відділу Слідчого управління ФСБ РФ **Шинтяєва П.А.**

Рішення про обрання міри запобіжного заходу Костянтину Ширінгу під час затримання 14 квітня 2020 року проголосив “голова Київського районного суду” **Андрій Долгополов**. 27 квітня 2020 року так званий “Верховний суд Криму” розглянув скаргу адвоката Ширінга на обрання йому міри запобіжного заходу – тримання під вартою. Скаргу розглядала суддя **Людмила Капустіна** та не задовольнила її.

Кримінальну справу в суді розглядала суддя **Алла Хіневич**. Засідання проходило в закритому режимі. Під час одного із судових засідань у Костянтина Ширінга стався напад і йому викликали невідкладну допомогу.¹⁸ Політв'язень мав серйозні серцево-судинні захворювання та потребував операції на серці, але адміністрація СІЗО-1 не передавала йому медичні препарати, які він мав приймати постійно. За інформацією від адвоката, Ширінг тричі подавав заяви на ім'я начальника Сімферопольського СІЗО про те, що йому необхідна лікарська допомога через його захворювання. Після цього адміністрація СІЗО-1 кілька разів переводила його з камери до камери, й умови тримання в кожній були гірші, ніж у попередній. Через відсутність допомоги з боку адміністрації ізолятора, він також направив в прокуратуру скаргу, однак жодного лікування Костянтин Ширінг так і не отримав.

Відповідальність за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження у СІЗО-1 м. Сімферополя щодо політв'язня несе особисто **Петро Валерійович Синюков** – начальник СІЗО та керів-

¹⁷ У Криму незаконний “суд” засудив Костянтина Ширінга до 12 років ув'язнення: <https://zmina.info/news/u-krymu-nezakonnyj-sud-zasudyv-kostyantyna-shyryngu-do-12-rokiv-uvyaznennya/>

¹⁸ У політв'язня Костянтина Ширінга в “суді” в Криму стався напад: <https://zmina.info/news/u-polityvaznya-kostyantyna-shyryngy-v-sudi-v-krymu-stavsya-prystup/>

ництво СІЗО-2 м. Москва, де також утримували Ширінга, – **Телятніков Сергій Веніамінович** та його наступник **Шубін Андрій Юрійович**.

Пізніше після вироку Ширінгу 25 січня 2022 року Третій апеляційний суд у м. Сочі розглядав апеляцію у цій справі, головуєча суддя **Олена Капоріна** залишила вирок без змін, хоча вона знала про стан здоров'я Костянтина Ширінга.

1 червня 2022 року стало відомо, що Костянтин Ширінг прибув до колонії в Оренбурзькій області Росії, його етапування тривало понад два місяці. Ширінг писав, що складні умови утримання значно позначилися на стані його здоров'я, до якого, з його слів, було всім байдуже. Тоді він скаржився, що в нього відібрали всі ліки й тонометр. На початку лютого 2023 року у колонії №5 російського міста Новотроїцьк Оренбурзької області у віці 61 рік Костянтин Ширінг помер.¹⁹ Відповідальність за смерть Ширінга безпосередньо лежить на посадовці, який на той час займав посаду начальника колонії – **Абідов Кирило Карімович**.

¹⁹ У російській колонії помер політв'язень Костянтин Ширінг, якого звинуватили в “шпигунстві”: <https://zmina.info/news/u-rosijskij-koloniyi-pomer-polityvaznen-kostyantyn-shyryng-yakogo-zvynuvatly-u-shpygunstvi/>

ЧАСТИНА 2

Перелік посадовців, що наведений у другій частині Чорного списку посадових осіб, виокремлює 35 посадовців, які рекомендовані Центром прав людини ZMINA для накладення персональних санкцій в Україні і на міжнародному рівні.

1. **Авхімов Василь Олександрович** (рос. Авхимов Василий Александрович)
2. **Айдинов Сергій Володимирович** (рос. Айдинов Сергей Владимирович)
3. **Артикбаєв Микола Максатович** (рос. Артыкбаев Николай Максатович)
4. **Астапов Владислав Сергійович** (рос. Астапов Владислав Сергеевич)
5. **Багаутдінов Руслан Салім'янович** (рос. Багаутдинов Руслан Салимьянович)
6. **Балакшеев Анатолій Анатолійович** (рос. Балакшеев Анатолий Анатольевич)
7. **Булгаков Вадим Вікторович** (рос. Булгаков Вадим Викторович)
8. **Васильчук Микола Юрійович** (рос. Васильчук Николай Юрьевич)
9. **Власов Віталій Олегович** (рос. Власов Виталий Олегович)
10. **Влашин Руслан Дамірович** (рос. Влашин Руслан Дамирович)
11. **Галієв Ришат Рашатович** (рос. Галиев Ришат Рашитович)
12. **Гришин Сергій Володимирович** (рос. Гришин Сергей Владимирович)
13. **Єрошенко Микола Миколайович** (рос. Ерошенко Николай Николаевич)
14. **Єрошкін Михайло Сергійович** (рос. Ерошкин Михаил Сергеевич)
15. **Жидик Олександр Сергійович** (рос. Жидик Александр Сергеевич)
16. **Зіньков Віктор Іванович** (рос. Зиньков Виктор Иванович)
17. **Зубаіров Ризван Абдулаєвич** (рос. Зубаиров Ризван Абдулаевич)
18. **Капоріна Олена Євгенівна** (рос. Капорина Елена Евгеньевна)
19. **Карчевська/Білосорочка Оксана Вікторівна** (рос. Карчевская/Билосорочка Оксана Викторовна)
20. **Косов Володимир Вікторович** (рос. Косов Владимир Викторович)
21. **Костін Віктор Володимирович** (рос. Костин Виктор Владимирович)
22. **Крапко Віктор Вікторович** (рос. Крапко Виктор Викторович)

23. **Кулінська Наталія Володимирівна** (рос. Кулинская Наталья Владимировна)
24. **Лазаренко Павло Сергійович** (рос. Лазаренко Павел Сергеевич)
25. **Ларін Євгеній Олександрович** (рос. Ларин Евгений Александрович)
26. **Михайлюк Леонід Володимирович** (рос. Михайлюк Леонид Владимирович)
27. **Мусаєв Андрій Равільович** (рос. Мусаев Андрей Равильевич)
28. **Носов Дмитро Володимирович** (рос. Носов Дмитрий Владимирович)
29. **Павленко Павло Володимирович** (рос. Павленко Павел Владимирович)
30. **Переверзєв Юрій Анатолійович** (рос. Переверзев Юрий Анатольевич)
31. **Рушанов Зайнулла Вайнулович** (рос. Рушанов Зайнулла Вайнулович)
32. **Синюков Петро Валерійович** (рос. Синюков Петр Валерьевич)
33. **Цораєва (Чеснокова/Агафонова) Юлія Миколаївна** (рос. Цораева (Чеснокова/ Агафонова) Юлия Николаевна)
34. **Харченко Віктор Олексійович** (рос. Харченко Виктор Алексеевич)
35. **Шубін Андрій Юрійович** (рос. Шубин Андрей Юрьевич)

Прізвище, ім'я та по батькові, біографічні дані, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Авхімов Василь Олександрович (рос. - Авхимов Василий Александрович, латинкою - Avхимov Vasilij Aleksandrovich)
Народився 21.08.1964 року.

Указом від 19.12.2014 р № 786 призначений на посаду судді Севастопольського міського суду

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 670900367154, паспорт громадянина Російської Федерації 6609 N 494221

Перебуваючи на посаді судді так званого Севастопольського міського суду, Василь Авхімов виносив неправомірні вироки щодо незаконного позбавлення волі громадян України **Гліба Шаблія, Ігоря Шмідта**.

Гліб Шаблій, офіцер запасу ВМС України проти якого ФСБ РФ сфабрикували кримінальну справу у Криму. Затриманий 15 листопада 2016 року та засуджений до 5-ти років колонії.

У жовтні 2021 року кримського підприємця Ігоря Шмідта звинуватили у політично мотивованому переслідуванні за участь в об'єднанні Свідків Єгови, яке є забороненим в Росії. Його засудили до 6-ти років позбавлення волі.

Айдинов Сергій Володимирович
(рос. - Айдинов Сергей Владимирович, латинкою - Aidinov Sergey Vladimirovich)

Прокурор Південного окружного військового суду м. Ростов-на-Дону

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 612203441590

За матеріалами активістів та матеріалами Південного окружного військового суду, м. Ростов-на-Дону, Сергій Айдинов є прокурором та обвинувачем у справі політичного в'язня **Олега Приходька**, який був засуджений на 5 років у колонії суворого режиму з відбуванням покарання 1 рік у тюрмі (03.03.2021р.) та прокурор у справі **Олександра Сізікова**, який має повну сліпоту та інвалідність і засуджений на 17 років позбавлення волі ніби то за тероризм.

Артикбаєв Микола Максатович (рос. - Артыкбаев Николай Максатович, латинкою - Artukbaev Nikolay Maksatovich)

Народився 01.07.1991 року у Сімферопольському р-н, АР Крим

Старший оперуповноважений УФСБ РФ Крим

Код ДРФО: 3341919151

Місце проживання: АР Крим, Сімферопольський р-н, с. Перово, вул. Пригородна, 3А

Особистий номер: Б-015512

Перебуваючи на посаді старшого оперуповноваженого УФСБ РФ Криму, Микола Артикбаєв давав свідчення проти фігурантів Бахчисарайської групи Справи “Хізб ут-Тахрір” (**Тимур Ібрагімов, Марлен Асанов, Мемет Беялов, Сейран Салієв, Сервер Зекір'яєв та Ернес Аметов**).

Микола Артикбаєв раніше служив в СБУ, прослуховував зустрічі бахчисарайських мусульман у мечеті.

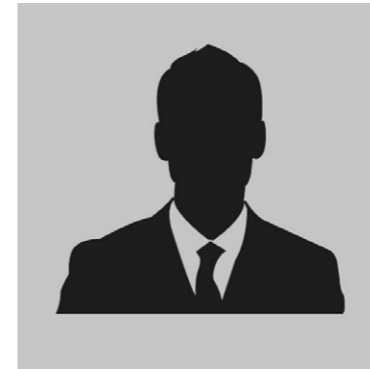
Астапов Владислав Сергійович (рос. - Астапов Владислав Сергеевич, латинкою - Astapov Vladislav Sergeevich)

З 14.06.2016 на посаді начальника Федеральної казенної установи “Виправна колонія №44 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Кемеровській області -Кузбасу” у м. Белово

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 420508455636

Як начальник виправної колонії №44 по Кемеровській області (м. Белово РФ) Владислав Астапов відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження у справі українського політв'язня **Івана Яцкіна**, якого засудили на 11 років колонії суворого режиму з обмеженням в один рік.

Після незаконного ув'язнення до Івана застосовували тортури, виводили на вулицю без одягу та взуття за температури повітря -14 градусів. Через що він отримав обмороження ніг і тепер постійно страждає від болю, лікування не отримував.

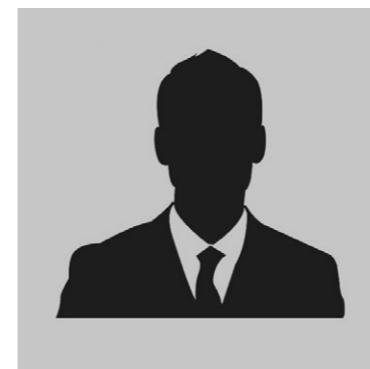

Багаутдінов Руслан Салім'янович
(рос. - Багаутдинов Руслан Салимьянович, латинкою - Bagautdinov Ruslan Salymyanovych)

З 19.03.2021 начальник Федеральної казенної установи “Виправна колонія № 16 Управління Федеральної служби виконання покарань по Республіці Башкортостан”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 020301570102

Як начальник місця ув'язнення Руслан Багаутдінов несе особисту відповідальність за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження у справі кримського правозахисника **Еміра-Усеїна Куку**, проти якого сфабрикували справу та засудили до 12-ти років позбавлення волі.

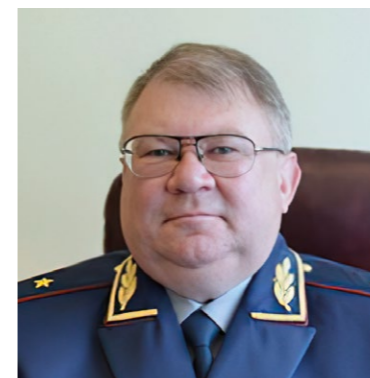

Балакшеєв Анатолій Анатолійович (рос. - Балакшеев Анатолий Анатольевич, латинкою - Balaksheev Anatolii Anatolyevich)

В період з 25.01.2021 до 24.01.2023 – начальник Федеральної казенної установи “Слідчий ізолятор № 1 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 616303678582

Як начальник СІЗО №1 по Ростовській області, Анатолій Балакшеєв відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження по відношенню до політв'язнів: **Олега Приходька, Азамата Еюпова, Рустема Мурасова, Рустема Таїрова, Вілена Темер'янова, Олега Федорова, Сейрана Хайредінова**.

Булгаков Вадим Вікторович
(рос. - Булгаков Вадим Викторович, латинкою - Bulgakov Vadim Viktorovich)

Народився 30.01.1969 року у м. Сімферополь

Начальник так званої “Федеральної служби виконання покарань Республіки Крим та м. Севастополя”

Ідентифікаційний номер платника податків - 2523214611

Перебуваючи на посаді начальника так званої “Федеральної служби виконання покарань Республіки Крим та м. Севастополя”, Вадим Булгаков несе особисту відповідальність за випадки політично мотивованого переслідування, тортур, жорстокого поводження по відношенню до незаконно переслідуваних громадян України, ненадання медичної допомоги в умовах ув'язнення та інші порушення прав людини щодо політичних в'язнів, зокрема щодо громадянської журналістки **Ірини Данилович**.

Васильчук Микола Юрійович
(рос. - Васильчук Николай Юрьевич, латинкою - Vasilchuk Nikolai Yurievich)
Народився 25.10.1974 року
Суддя Північно- Кавказького окружного військового суду в Ростові-на-Дону
Паспорт № 6004 0185525

На посаді судді Північно-Кавказького окружного військового суду, Микола Васильчук виніс неправомірні рішення у справі “Ялтинської групи” Хізб ут- Тахрір (**Муслім Алієв, Інвер Бекіров, Вадим Сірук, Арсен Джепаров, Емір-Усеїн Куку, Рефат Алімов**).

Указом Президента України від 15.05.2017 №176/2018 до Васильчука М. Ю. безстроково застосовуються санкції (№ 927 Додатка 1).

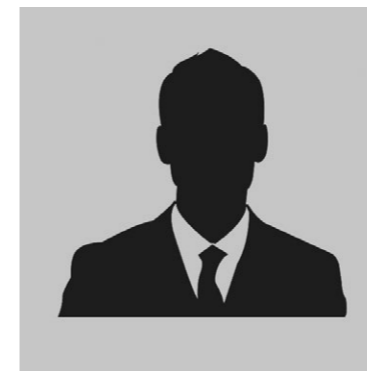

Власов Віталій Олегович/ Власов Виталий Олегович, латинкою - Vlasov Vitaliy Olegovich)
Народився 05.07.1986 у м. Шимановськи, Амурської області РФ
Старший слідчий відділу УФСБ Росії по Республіці Крим і місті Севастополю
Паспорт № 100008449

У березні 2021 року в Сімферополі співробітники російських ФСБ та МВС незаконно затримали позаштатного журналіста “Радіо Свобода” **Владислава Єсипенка**. Віталій Власов склав протокол, що із машини журналіста вилучили компоненти до вибухівки.

Єсипенка звинуватили у зв'язках з українськими спецслужбами. Затриманого неодноразово били і застосовували до нього електричний струм. Каткуванням росіяни намагалися добитися від Єсипенка зізнання у незаконному виготовленні вибухівки.

Власов також “розслідує” так звану справу Хізб ут-Тахрір другої сімферопольської групи. 6 червня 2020 року він клопотав у “Верховному суді Криму” про продовження запобіжного заходу обвинуваченому у справі **Єскендеру Сулейманову**.

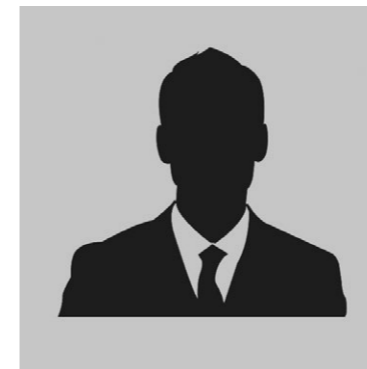

Влашин Руслан Дамірович
(рос. - Влашин Руслан Дамирович, латинкою - Vlashyn Ruslan Damirovych)
В період з 28.05.2021 до 28.02.2023 займав посаду начальника Федеральної казенної установи “Виправна колонія №2 Управління Федеральної служби виконання покарань по Республіці Башкортостан”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 027409563840

Як начальник виправної колонії Руслан Влашин відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження з політичними в'язнями та інші злочини проти них.

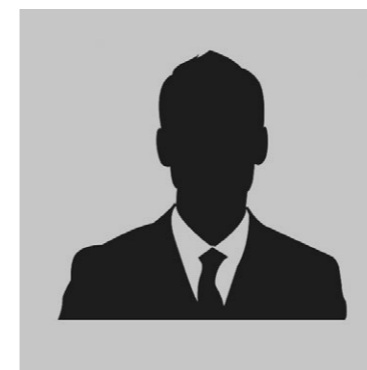
Зокрема щодо громадянина України **Теймура Абдуллаєва**, якого невинуватно тривалий період часу утримували у штрафному ізоляторі колонії.

Галієв Ришат Рашатович (рос. - Галиев Ришат Рашитович, латинкою - Galiev Rishat Rashatovych)

В період з 09.08.2017 до 28.05.2021 начальник Федеральної казенної установи “Виправна колонія №2 Управління Федеральної служби виконання покарань по Республіці Башкортостан”
Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 027410918311

Як начальник виправної колонії Ришат Галієв несе особисту відповідальність за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження з політичними в'язнями та інші злочини проти них. Зокрема щодо громадянина України **Теймура Абдуллаєва**, якого невинуватно тривалий період часу утримували у штрафному ізоляторі колонії.

Гришин Сергій Володимирович
(рос. - Гришин Сергей Владимирович, латинкою - Grishin Sergey Vladimirovich)
Народився 1974 року

Суддя Південного окружного військового суду, м. Ростов-на-Дону

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 503204767854

На посаді судді Південного окружного військового суду (м. Ростов-на-Дону) 22.03.2022 Сергій Гришин виніс неправосудний вирок у справі “Третьюї Сімферопольської групи” Хізб ут-Тахрір, до якої входять незаконно засуджені громадяни України **Тимур Ялкабов та Ленур Сейдаметов**.

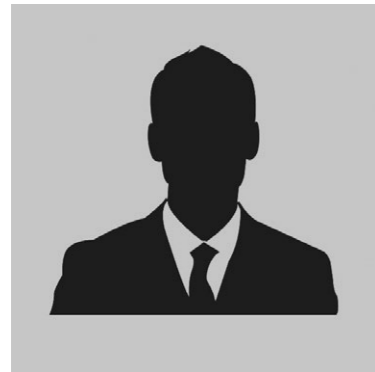

Ерошенко Микола Миколайович (рос. - Ерошенко Николай Николаевич, латинкою - Eroshenko Nikolay Nikolaevich)

З 22.03.2023 начальник Федеральної казенної лікувально-профілактичної установи “Міжобласна туберкульозна лікарня № 19 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 615146715367

Як начальник лікувально-профілактичної установи Микола Єрошенко несе відповідальність за ненадання належної медичної допомоги в тюремному лікувальному закладі незаконно засудженому громадянину України **Джемілью Гафарову**, який помер на початку 2023 року в російській в'язниці.

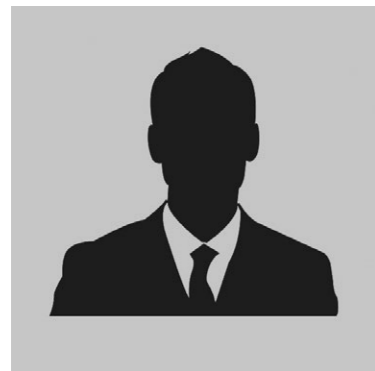

Ерошкін Михайло Сергійович (рос. - Ерошкин Михаил Сергеевич, латинкою - Eroshkin Mikhail Sergeevich)

З 27.11.2018 займає посаду начальника Федеральної казенної установи “Слідчий ізолятор №1 Управління Федеральної служби виконання покарань по Краснодарському краю”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 150301095089

Як начальник слідчого ізолятора Михайло Єрошкін відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини щодо політв'язненої громадянки України **Галини Довгополої**, 65-ти річної жительки Бахчисараю, яку 24 березня 2021 року засудили на 12 років позбавлення волі у колонії суворого режиму за сфабрикованою проти неї статтею про “державну зраду” (ст. 275 УК РФ).

Жидик Олександр Сергійович (рос. - Жидик Александр Сергеевич, латинкою - Zhydyk Alexander Sergeevich)

09.06.2023 - начальник Федеральної казенної установи “Виправна колонія №4 Управління Федеральної служби виконання покарань по Саратовській області”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 644504104431

Як начальник виправної колонії Олександр Жидик відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини по відношенню до незаконно ув'язненого громадянина України **Володимира Якименка** - волонтера із Криму, якого засудили по сфабрикованій справі про нібито контрабанду наркотичних речовин на 15.5 років позбавлення волі.

Зіньков Віктор Іванович (рос. - Зиньков Виктор Иванович, латинкою - Zinkov Viktor Ivanovich)

Народився 09.04.1970 року у м. Камінь-Каширський, Волинської обл.

Суддя так званого “Верховного Суду Республіки Крим”

Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 2566617332

Перебуваючи на посаді так званого “судді Верховного Суду Республіки Крим” Віктор Зіньков оголосив обвинувальний вирок заступнику голови Меджлісу кримських татар **Наріману Джелялу**, призначивши йому 17 років позбавлення волі в колонії суворого режиму, штраф 700 тисяч рублів та 1 рік та 6 місяців обмеження волі пересування.

Виносив також неправомірні судові рішення у справах політв'язнів **Володимира Якименко, Асана Ахтемова, Азіза Ахтемова**.

Указом Президента України від 11.06.2023 №321/2023 до Зінькова В. І. строком на 5 років застосовуються санкції (№28 Додатка).

Зубаіров Ризван Абдулаєвич (рос. - Зубаиров Ризван Абдулаевич, латинкою - Zubairov Rizvan Abdulaevich)

Народився 18.07.1979 року.

Суддя Південного окружного військового суду (м. Ростов-на-Дону)

Паспорт № 3914864377 виданий 10.04.2015

Перебуваючи на посаді судді Південного окружного військового суду (м. Ростов-на-Дону) 22.03.2022 Ризван Зубаіров у складі колегії суддів (Р. Сапрунов, Р. Зубаіров, С. Грішин) виніс неправосудний вирок у справі “Третьюї Сімферопольської групи” Хізб ут-Тахрір (**Владлен Абдулкадіров, Білял Аділов, Фарход Базаров, Рустем Шейхалієв**).

Указом Президента України від 11.06.2023 №321/2023 строком на 5 років до Зубаірова Р.А. застосовано санкції (№40 Додатка).

Капоріна Олена Євгенівна
(рос. - Капорина Елена Евгеньевна, латинкою - Kaporina Elena Evgenevna)

Народилась 25.11.1970 р.,
Ставропольський край

Указом Президента РФ від
19.06.2019 р. призначена
суддею Третього апеляційного
суду загальної юрисдикції
(м. Сочі, Краснодарський Край
РФ)

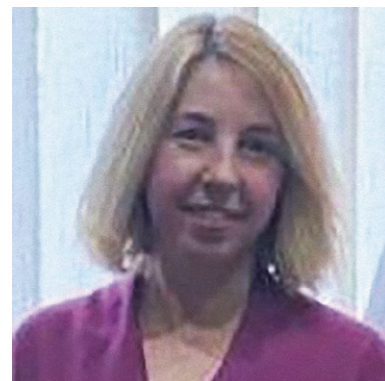
Паспорт громадянина РФ -
0301282005

Адреса реєстрації - м.
Краснодар, вул. Зіповская (рос.
- Зиповская), 16, кв. 27

15.07.2021 р. суддя Олена Капоріна
підтвердила вирок суду першої
інстанції винесений **Галині
Довгополій** (справа №55-318/2021).

25.01.2021 р. Третій апеляційний
суд загальної юрисдикції у м. Сочі
залишив чинним вирок **Костянтину
Ширінгу**, винесений раніше
“Верховним судом Республіки Крим”.
Рішення ухвалила суддя Капоріна
О.Є. (справа №55-15/2022 (55-
767/2021).

Указом Президента України від
24.06.2021 р. №265/2021 до Капоріної
О.Є. строком на 3 роки застосовано
санкції (№248 Додатка 1).

**Карчевська/Білосорочка
Оксана Вікторівна** (рос. -
Карчевская/Билосорочка
Оксана Викторовна, латинкою
- Karchevskaia/ Bilosorochka
Oksana Viktorovna)

Народилася 04.03.1989 року у
м. Євпаторія, АР Крим

Указом Президента російської
федерації від 10.12.2020 р.
№ 779 призначена суддею
“Київського районного суду
м. Сімферополя”

Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
911002874053

Паспорт РФ №3918 356324

Перебуваючи на посаді так
званої судді Київського
районного суду м. Сімферополя
20 квітня 2023 Оксана Карчевська
засудила викраденого в липні
2022 з дому у Херсонській області
року **Аппаза Куртамета** до 7 років
позбавлення волі в колонії суворого
режиму з відбуванням першого
року у в'язниці за звинуваченням
у “фінансуванні збройного
формування”.

10 червня 2022 року “Київський
районний суд Сімферополя”,
суддя Оксана Карчевська винесла
обвинувальний вирок по ст.208
ч.2 УК РФ (“участь у незаконному
збройному формуванню”) **Олексію
Володимировичу Макарову**. Йому
призначили 8 років в'язниці.

Виносила неправосудні рішення у
справі **Ірини Данилович**.

Указом Президента України від
11.06.2023 №321/2023 до особи
строком на 5 років застосовано
санкції (№171 Додатка).

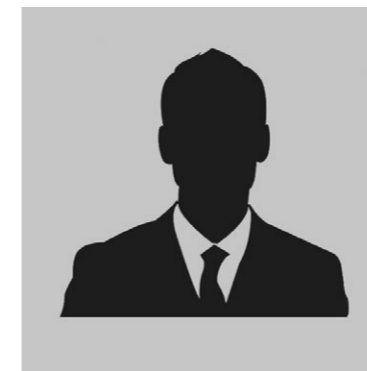
Косов Володимир Вікторович
(рос. - Косов Владимир Вик-
торович, латинкою - Kosov
Vladimir Viktorovich)

З 28.02.2023 начальник Феде-
ральної казенної установи “Ви-
правна колонія №2 Управлін-
ня Федеральної служби вико-
нання покарань по Республіці
Башкортостан”

Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
026306707601

Як начальник виправної колонії Во-
лодимир Косов відповідальний за
неналежні умови тримання, нена-
дання медичної допомоги, випадки
жорстокого поводження з політич-
ними в'язнями та інші злочини про-
ти них.

Зокрема щодо громадянина Украї-
ни **Теймура Абдуллаєва**, якого не-
виправдано тривалий період часу
утримували в ШІЗО колонії. Політв'я-
зень - юрист, тренер тхэквондо, яко-
го незаконно затримали у Криму та
засудили до 16.5 років позбавлення
волі за сфабрикованою справою про
тероризм.

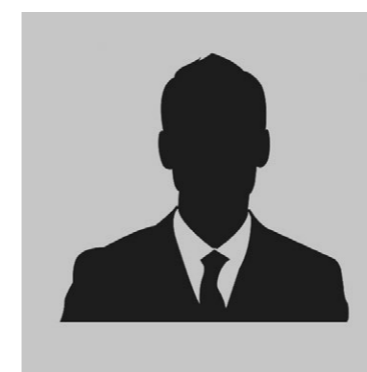

Костін Віктор Володимирович
(рос. - Костин Виктор Влади-
мирович, латинкою - Kostin
Viktor Vladimirovich)

З 19.06.2023 начальник Фе-
деральної казенної установи
“Тюрма № 2 Управління Фе-
деральної служби виконання
покарань по Володимирській
області”

Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
332910325202

Як начальник місця ув'язнення
Віктор Костін несе відповідальність
за неналежні умови тримання,
ненадання медичної допомоги,
випадки жорстокого поводження
з політичними в'язнями та інші
злочини проти них, зокрема
щодо незаконно засудженого
громадянина України **Олега
Приходька**.

Крапко Віктор Вікторович
(рос. - Крапко Виктор Викторо-
вич, латинкою - Kravko Viktor
Viktorovich)

Народився 22.01.1989 року

Суддя “Київського районного
суду Сімферополя”

Код ДРФО: 3252908719
серія та номер паспорта гр. РФ
94 14 406353

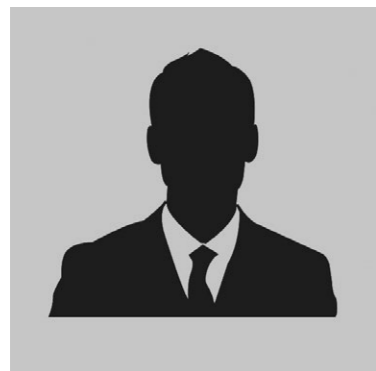
Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
910216135361

Адреса: АР Крим, м. Сімферо-
поль, вул. Героїв Сталінграда
19, кв. 9

Перебуваючи на посаді “судді Київ-
ського районного суду Сімферополя”
Віктор Крапко виносив незаконні
судові рішення щодо позбавлення
волі у сфабрикованих кримінальних
справах проти громадян України -
заступника голови Меджлісу крим-
ськотатарського народу **Нарімана
Джеляла** та журналіста “Радіо Свобо-
да” **Владислава Єсипенко**.

	<p>Кулінська Наталія Володимирівна (рос. - Кулинская Наталья Владимировна, латинкою - Kulinskaya Natalya Vladimirovna)</p> <p>Народилася 20.05.1975 року</p> <p>Суддя так званого “Феодосійського міського суду”</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 2753318485</p>	<p>28.12.2022 суддя Наталія Кулінська винесла вирок про позбавлення волі Ірини Данилович строком на 7 років з відбуванням покарання в колонії загального режиму, також присуджено виплату штрафу в 50 тис. рублів.</p> <p>Офісом Генерального Прокурора України діяльність судді розслідується за ознаками вчинення кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (державна зрада).</p> <p>Указом Президента України від 11.06.2023 № 321/2023 до Кулінської Н. В. строком на 5 років застосовуються санкції (№ 61 Додатка).</p>
	<p>Лазаренко Павло Сергійович (рос. - Лазаренко Павел Сергеевич, латинкою - Lazarenko Pavel Sergeevich)</p> <p>З 15.12.2020 начальник СІЗО-1 м. Сімферополь</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 616807514350</p>	<p>Як начальник слідчого ізолятора №1 у Сімферополі Павло Лазаренко відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини по відношенню до політичних в'язнів, зокрема щодо утримання Джеміля Гафарова, який помер у в'язниці через ненадання медичної допомоги.</p>
	<p>Ларін Євгеній Олександрович (рос. - Ларин Евгений Александрович, латинкою - Larin Yevgeniy Alexandrovich)</p> <p>Народився 03.11.1979 року</p> <p>З 25.07.2023 - начальник Федеральної казенної установи “Тюрма №2 Головного Управління Федеральної служби виконання покарань по Краснодарському краю”</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 244702545324</p>	<p>Як начальник в'язниці Євгеній Ларін несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини щодо незаконно засуджених громадян України, зокрема по відношенню до політичного в'язня Арсена Абхаїрова.</p>

	<p>Михайлюк Леонід Володимирович (рос. - Михайлюк Леонид Владимирович, латинкою - Mykhailiuk Leonid Vladimirovich)</p> <p>Народився 08.06.1963 року у м. Калінінград</p> <p>З листопада 2018 року - начальник “Управління ФСБ РФ по Республіці Крим та м. Севастополю”</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 590202804358</p>	<p>З огляду на займану посаду начальника “Управління ФСБ” у Криму, Леонід Михайлюк несе особисту відповідальність за політично мотивовані переслідування і фабрикацію кримінальних справ на тимчасово окупованій території АР Крим та м. Севастополя, зокрема у справі Ірини Данилович.</p> <p>Указом Президента України від 21.01.2022 №20/2022 до Михайлюка Л. В. строком на 5 років застосовано санкції (№7 Додатка). Також санкції вже застосовані ЄС, США та Швейцарією.</p>
	<p>Мусаєв Андрій Равільович (рос. - Мусаев Андрей Равильевич, латинкою - Mусаev Andrey Ravilyevich)</p> <p>З 24.01.2023 начальник Федеральної казенної установи “Слідчий ізолятор № 1 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області”</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 080301383534</p>	<p>Як начальник місця ув'язнення Андрій Мусаєв відповідальний за неналежні умови тримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини щодо незаконно засуджених громадян України, зокрема по відношенню до Олега Приходька, Азамата Еюпова, Рустема Мурасова, Сейрана Хайредінова.</p>
	<p>Носов Дмитро Володимирович (рос. - Носов Дмитрий Владимирович, латинкою - Nosov Dmitrii Vladimirovich)</p> <p>З 09.06.2023 до 25.07.2023 - начальник Федеральної казенної установи “Тюрма №2 Головного Управління Федеральної служби виконання покарань по Краснодарському краю”</p> <p>Ідентифікаційний номер платника податків РФ - 244702573258</p>	<p>Як начальник в'язниці Дмитро Носов несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини щодо незаконно засуджених громадян України, зокрема по відношенню до політичного в'язня Арсена Абхаїрова.</p>

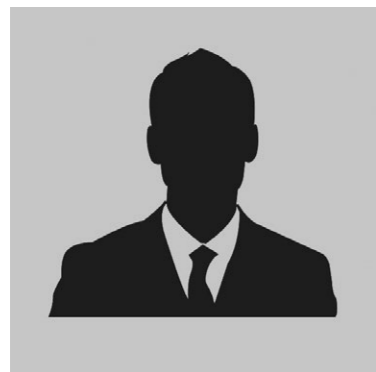

Павленко Павло Володимирович
(рос. - Павленко Павел Владимирович, латинкою - Pavlenko Pavel Vladimirovich)

Народився 06.06.1979 року
з 14.02.2019 начальник
федеральної казенної
установи Охорони здоров'я
“Медико-санітарна частина
№ 91” Федеральної служби
виконання покарань (місто
Сімферополь)

Ідентифікаційний номер
платника податків -
360203340190

Як начальник медико-санітарної
частини при місці ув'язнення (СІЗО
№ 1 м. Сімферополь), Павло Павленко
несе особисту відповідальність
за неналежне надання медичної
допомоги незаконно засудженим
громадянам України - **Джемілю
Гафарову** та **Ірині Данилович**.

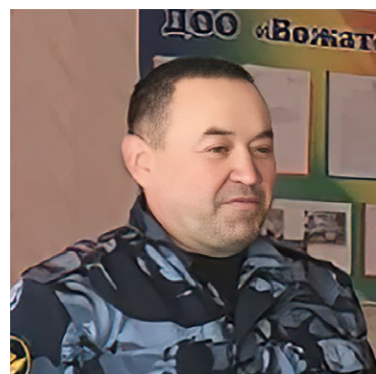

**Переверзев Юрій
Анатолійович**
(рос. - Переверзев Юрий
Анатольевич, латинкою -
Pereverzev Yury Anatolyevich)

з 09.09.2022 до 09.06.2023
- начальник Федеральної
казенної установи “Тюрма
№2 Головного Управління
Федеральної служби
виконання покарань по
Краснодарському краю”

Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
244700931557

Як начальник в'язниці Юрій
Переверзев несе особисту
відповідальність за неналежні умови
утримання, ненадання медичної
допомоги, випадки жорстокого
поводження та інші злочини щодо
незаконно засуджених громадян
України, зокрема по відношенню
до політичного в'язня **Арсена
Абхаїрова**.

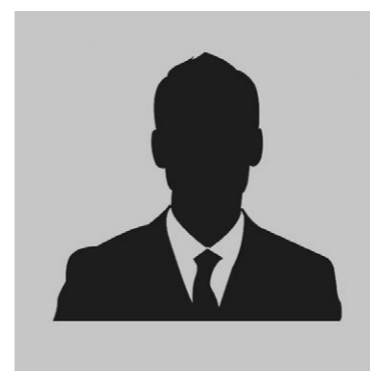

**Рушанов Зайнулла
Вайнулович** (рос. - Рушанов
Зайнулла Вайнулович,
латинкою - Rushanov Zainulla
Vainullovych)

В період з 20.10.2021 до
09.06.2023 - начальник
Федеральної казенної
установи “Виправна колонія
№4 Управління Федеральної
служби виконання покарань
по Саратовській області”

Ідентифікаційний номер
платника податків РФ -
641702402770

Як начальник виправної колонії
Зайнулла Рушанов несе особисту
відповідальність за неналежні умови
тримання, ненадання медичної
допомоги, випадки жорстокого
поводження та інші злочини
щодо незаконно засудженого
громадянина України **Володимира
Якименка**.

Синюков Петро Валерійович
(рос. - Синюков Петр
Валерьевич, латинкою -
Siniukov Petr Valerevich)

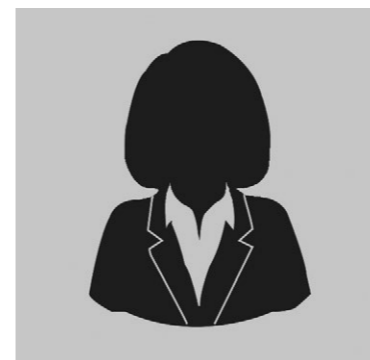
В період з 11.03.2021 р. до
01.12.2022 р. займав посаду
начальника так званої
Федеральної казенної
установи “Слідчий ізолятор
№1 Управління Федеральної
служби виконання покарань
по Республіці Крим та м.
Севастополь” (СІЗО-1, м.
Сімферополь)

Ідентифікаційний
номер платника податків -
290600985909

Перебуваючи на посаді
начальника СІЗО-1, м. Сімферополь
Петро Синюков несе особисту
відповідальність за неналежні
умови утримання, ненадання
медичної допомоги, перешкоджання
контактам політичних в'язнів з
адвокатами та інші порушення в
період 11.03.2021-01.12.2022 р.

З огляду на те, що СІЗО №1 м.
Сімферополя часто виступає
першим місцем утримання
потерпілих, неналежні умови
тримання в ньому стають причиною
подальшого погіршення стану
здоров'я, що може загрожувати
життю.

Синюков П.В. є причетним до
справ загиблих **Джеміля Гафарова**,
Костянтина Ширінга та інших
політв'язнів.

**Цораєва (Чеснокова;
Агафонова) Юлія Миколаївна**
(рос. - Цораева (Чеснокова/
Агафонова Юлія Николаевна,
латинкою - Tsoraeva/
Chesnokova/Agafonova Yuliya
Nikolaevna)

Народилася 09.11.1983 року

Суддя так званого “Верховного
суду Республіки Крим”,
призначена Указом
Президента Російської
Федерації від 22.04.2020 р.
№279 суддею Верховного Суду
Республіки Крим

Ідентифікаційний номер
платника податків -
3062809003

Перебуваючи на посаді так
званої судді “Верховного суду
Республіки Крим” Юлія Цораєва
несе особисту відповідальність за
винесення неправосудних судових
рішень у справі про політичне
переслідування **Ірини Данилович**,
Владислава Єсипенка, **Тимура
Ялкабова**, **Ленура Сейдаметова**,
Вадима Бектемірова.

04 вересня 2020 року суддя Цораєва
Ю.М. відмовила в апеляційній скарзі
у справі **Вадима Бектемірова**.

07.09.2022 Юлія Цораєва не
задовольнила апеляційну
скаргу адвоката громадянської
журналістки **Ірини Данилович** та
відмовила на час судового слідства у
домашньому арешті.

Указом Президента України від
11.06.2023 № 321/2023 до
Цораєвої Ю. М. строком на 5 років
застосовуються санкції (№ 165
Додатка).

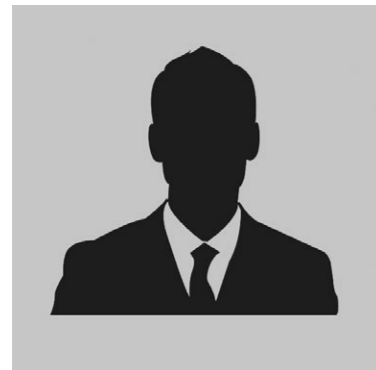

Харченко Віктор Олексійович
(рос. - Харченко Виктор Алексеевич, латинкою - Kharchenko Viktor Alekseevich)

З 17.01.2023 р. займає посаду в.о. начальника так званої Федеральної казенної установи “Слідчий ізолятор №1 Управління федеральної служби виконання покарань по Республіці Крим та м. Севастополю”

Станом на 01.07.2022 р. імовірно займав посаду заступника начальника виправної колонії №2 (м. Керч), начальника відділу охорони

Перебуваючи на посаді начальника місця тимчасового тримання Віктор Харченко несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам політв'язнів з адвокатами та інші порушення. З огляду на те, що СІЗО №1 м. Сімферополя часто виступає першим місцем утримання потерпілих, неналежні умови тримання в ньому стають причиною подальшого погіршення стану здоров'я, що може загрожувати життю. Харченко В.О. є причетним до справи незаконно ув'язненої **Ірини Данилович**.

Шубін Андрій Юрійович
(рос. - Шубин Андрей Юрьевич, латинкою - Shubin Andrey Yuryevich)

З 23.04.2021 займає посаду начальника СІЗО № 2, м. Москва

Ідентифікаційний номер платника податків - 222502756466

Як начальник СІЗО № 2, м. Москва Андрій Шубін несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, випадки жорстокого поводження та інші злочини щодо незаконно засуджених громадян України, зокрема по відношенню до політичного в'язня **Костянтина Ширінга**, який помер через ненадання медичної допомоги.

